

Charles. H. Spurgeonin tunnustus

Tunnettu englantilainen baptistisaarnaaja C. H. Spurgeon kuoli 1892. Yhdessä viimeisimmistä saarnoistaan hän lausui julki elämäkokemuksensa mm. näin:

”On olemassa tunnustavia kristittyjä, jotka voivat puhua ihailen itsestään. Sydämeni pohjasta saakka tunnen päivä päivältä yhä enemmän vastenmielisyyttä sellaisia puheita kohtaan.

Niiden, jotka näin kerskaton puhuvat, täytyy olla hyvin erirakenteisia kuin minä. Sillä aikaa kun he ’onnittelevat itseään’, minun on maattava Kristuksen ristin juurella ja ihmeteltävä, että olen ylipäätään pelastettu – sillä tiedän olevani pelastettu.

Minun on jatkuvasti ihmeteltävä, että en usko Kristukseen enemmän, ja samalla ihmeteltävä, että minulla on etuoikeus uskoa Häneen. Minun on ihmeteltävä, että en rakasta Häntä enempää ja samalla ihmeteltävä, että ylipäätään rakastan Häntä. Minun on ihmeteltävä, etten ole pyhempi ja samalla ihmeteltävä, että minulla yleensä on jotain halua olla pyhä – huolimatta siitä turmeltuneesta, alhaisesta ja paheellisesta luonnosta, jonka löydän sielustani.

Jos Jumala sallisi parhaan maapallolla elävän ihmisen kohdalla, että hänen sisimmässä asuvat syvän turmeluksen lähteet purkautuisivat esiin, niin tämä pyhä ihminen tekisi yhtä paha kuin Paholainen itse.

En siksi välitä vähääkään siitä, mitä nämä kerskailijat puhuvat omasta täydellisyydestään. Olen varma, että he eivät tunne itseään. Muutoin he eivät millään voisi puhua itsestään niin kuin he nyt usein pu-

huvat. Taivasta lähimpänäkin elävässä pyhässä ihmisessä on tarpeeksi räjähdysainetta sytyttämään toisen helvetin, jos vain Jumala sallisi siihen kipinän.

Parhaimmassakin ihmisessä on helvetillinen, pohjaton turmeluksen syvyys. Jotkut kristityt eivät koskaan näytä käsittävän tätä. Melkein toivon, etteivät he tulisi sitä ymmärtämäänäkään, sillä se on jokaiselle tuskallinen havainto. Siinä on kuitenkin se suunnaton hyvä puoli, että se saa meidän itseluottamuksemme loppumaan ja se saa meidät kunnioittamaan vain Herraa.”

Savikuppi

*Olen pieni savikuppi,
rosainen ja hauras,
mutta vesi, jonka annoit
ammennettavaksi,
on Sinun elävää vettäsi.*

*Puhdista, Herra,
astiasi arkinen
ja anna veden virrata,*

*ettei se samentuisi,
että pysyisi
kristallinkirkkaana –*

Sinun evankeliumisi.

Liisamaaria

Armo riittää

Vanhaa ja uutta armon valtakunnasta

Numero 5

3. vsk

13.10.2006

Herra on luja kallio ja ”torni”

”Sinä olet vanhurskas, pelasta minut, vapahda minut! Kuule minun pyyntöni ja auta minua.

Ole minulle kallio, jonka suojaan saan paeta. Sinä, joka tahdot pelastaa minut, sinä olet minun kallioni ja vuorilinnani.” Ps. 73:2-3

Herran nimi on luja kallio, tai niin kuin hollantilaiset kääntävät asian, luja torni.

Mitä tällainen torni auttaa ja hyödyttää kaupungissa, ellei se ole nimenomaan sellainen pakopaikka, jonka suojaan saa paeta kun kaikki kaupungin muurit ovat murtuneet, kun kaikki juoksuhaudat on vallattu, kun kaikki puolustusvallit on ylitetty ja kaikki kaupungin kodit ovat jo autioina.

Kun sielunvihollinen ja Jumalan viha saartavat teidät joka puolelta ja pitävät sielunne pelossa, kun armolah-

jojenne kaikki lohdutus on otettu teiltä pois ja kun teidät on ajettu ulos kaikista salaisistakin suojapaikoistanne – niin paetkaa silloin kalliolle, lujaan torniin. Sanokaa silloin:

Oi Herra, sinun luonasi on laupeus, se on sinun nimesi. Minua on Sanassasi neuvottu pakenemaan sinun suojaasi hädän aikana. Sen minä nyt teen.

Jos sen teette, niin kuin Vanhan testamentin aikana hädän hetkellä tartuttiin alttarin sarviin, niin teidät on nostettu ylös korkealle kalliolle. Te olette paenneet kukistumattomaan linaan, lujaan torniin. Teidät on korotettu kaikkien vihollistenne yläpuolelle niin, ettei kukaan voi ryöstää teitä Jeesuksen armollisista käsistä.

*C.H. v. Bogatzky
(Suom. POM)*

Itä-Suomen Kristus-juhla

Joensuussa 21.-22.10.2006

”Minun armoni riittää”

Meerin mietteitä

Rakkaus on...

”Ku vähä kuapasoo, ni savi tulloo essii.” Näin sanoi vanha uskova ystäväni ihmisen liipatusta ulkokuoresta.

Kukaan ei liene jäänyt osattomaksi ympäröivän yhteisön itsekkyydestä ja pahansuonnista. Kun meitä loukataan, me alamme etsiä vikoja ja puutteita pahanpuhujasta, vaikka hän olisi uskonsisar tai -veli.

Kokenut sielunhoitaja ja pappi kertoi, että hän usein kehottaa vihkipuheessaan panemaan ensimmäisen korinttolaiskirjeen kolmannentoista luvun rakkaus-sanana sijaan minä-sanana. Minä olen pitkämielinen, minä olen lempeä; minä en kadehti, en kerskaile, en pöyhkeile, en käyttäydy sopimattomasti, en etsi omaani, en katkeroidu, en muistele kärsimääni pahaa, en iloitse vääryydestä, vaan iloitsen yhdessä totuuden kanssa.

Jos katselemme tuota listaa rehellisesti, on meidän hävettävä omaa käytöstämme. Jos me joskus hetkisen onnistumme jossakin kohtaa, niin jo seuraavassa hetkessä lankeamme.

Rakkaus on kuitenkin tarkoitettu toteuttavaksi käytännön arkielämässä. Kun me mietimme omaa elämäämme ja vaelustamme ja käytöstämme lähipiirissä, on meidän todettava, ettemme täytä mitään. Me emme mitenkään pysty toteuttamaan Jumalan tahtoa. On pakko todeta vanhan lähetyssaarnaajan tavoin: ”Minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää. Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei; sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, minä teen.” ”Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?”

Room. 7:18,19,24.

Näiden synkkien mietteiden keskellä on parasta panna Jeesus-nimi rakkaus-sanana sijaan. Hän on pitkämielinen ja lempeä. Hän on täydellinen. Hän luopui Taivaan kirkkaudesta ja loistosta ja tuli tänne maailmaan sovittaakseen meidän syntimme. Jesaja sanoo: ”Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.” Jes. 53:5.

Tämän tähden me saamme vakuuttua yhä uudelleen Jeesuksen sanoista halvaantuneelle miehelle: ”Poikani, ole turvallisella mielellä; sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi.” Matt. 9:2. Tämän Sanan kautta meille aukeaa Taivas. Tältä paikalta Mestari lähettää meidät kavalaan ja kylmään maailmaan, niin kuin lampaat susien keskelle, viemään maailman ihmeellisintä sanomaa kärsiville, loukatuille ja taakoiteutuille ihmisille.

Rukoilemme vanhan virren sanoin:

”Rakkaus, kun kuvaksesi meidät kerran tänne loit, Rakkaus, myös autuutesi meille langenneille soit. Rakkaus, nyt itseni annan sinun haltuusi.

Rakkaus, käyt elämäni, kutsut tielle tahtosi. Rakkaus, siis nostan pääni, suostun alle ikeesi. Rakkaus, nyt itseni annan sinun haltuusi.

Rakkaus on suuttumaton, vahva puolustajani. Rakkaus on muuttumaton turvani ja rauhani. Rakkaus, nyt itseni annan sinun haltuusi.”

Rakkain terveisin

Meeri Auramo

”Minun armoni riittää”

Itä-Suomen Kristus-juhla

Joensuussa 21.-22.10.2006

Kokouspaikka: Joensuun seurakuntakeskus, Kirkkokatu 28.

Lauantai 21.10.

- 11.30 Tervetulokahvit seurakuntakeskuksessa
- 12.00 Alkajaistilaisuus.** Tapio Haataja, Erkki Mujunen, Per-Olof Malk
- 13.00 ”Minun armoni riittää sinulle.”** 2. Kor. 12:9. Raamattuluento. Per-Olof Malk.
- 14.00 Kahvi
- 14.30 Kristityn ymmärrys ja hengellinen erottaminen.** Juhani Aitomaa
- 15.30 ”Kristuksen tunteminen.”** Kol. 1:28. Raamattuluento. Olavi Peltola
- 16.30 Ruokailu
- 18.00 Hoitavien sanojen ilta.** Paavo Suihkonen, Jarmo Pippola, puhe sekä laulu, Leena Leppälä, Juhani Aitomaa, Tapio Haataja. Musiikki: Kanttori Sakari Vilpponen ja NNKY:n kuoro johtajana Paavo Stedt.

Sunnuntai 22.10.

- 10.00 Jumalanpalvelus, Joensuun kirkko, saarna Olavi Peltola
- 12.00 Lounas Joensuun seurakuntakeskuksessa
- 13.00 ”Autuaita ovat hengessään köyhät.”** Matt. 5:3. Paavo Suihkonen.
- 14.00 Kahvi
- 14.30 ”Se vanhurskaus, jonka Jumala antaa.”** Fil. 3:9. Raamattuluento. Olavi Peltola.
- 15.30 Jumalan kansan Kristus-juhla.** Erkki Mujunen, Paavo Suihkonen, Per-Olof Malk. Musiikki: Jarmo Pippola.

Lämpimästi tervetuloa läheltä ja kauempaa!

Evankeliumin Opintoyhdistys ry, Yhteistyöryhmä ja Joensuun seurakunta

Joensuussa on monia **majoitusvaihtoehtoja**. Esimerkkeinä mainittakoon, sitoumuksetta, seurakuntakeskuksen lähellä sijaitsevat Hostel Aaro, Kirkkokatu 20 B. Hinnat: 2 h huone 52 e ja 1 h huone 39 e (molemmat sis. aamupalan). Huonevaraukset puh. 013 256 2200 sekä Hotelli Apartamentos Joensuu, Torikatu 47. Hinnat: 2 h huone 46 e ja 1 h huone 33 e. Aamiaista ei hotellissa ole, lähellä on Shell Simpukka, jonka kanssa on sovittu edullinen aamiaisen. Huonevaraukset puh. 013 224 886.

asenne vain uskoontulon hetkellä, vaan jatkuva päivittäinen ja aito hengellinen kokemus.

Jos haluamme elää päivittäisessä uskon uudistuksessa, meidän on aina uudestaan kohdattava totuus itsestämme: vain Kristuksessa olen vapaa synnistä ja puhdas Jumalan edessä. Jos astun pois tästä asenteesta, jos siirryn pois Kristuksesta, syntyni säilyy ja olen Jumalan tuomion alainen. Vain tämän totuuden jatkuva kohtaaminen säilyttää uskon elävänä. Armo ja Kristuksen merkitys elämässämme ei pysy tuoreena, jos astumme minä- ja ihmiskeskeisen uskonnon poluille. Jos lisäämme uskon jotakin yli Kristuksen tai jotakin ohi Kristuksen tai tuomme jotakin Kristuksen rinnalle.

Vertauksessaan uskon siemenen kylvämisestä Mark. 4:3-8, Jeesus mainitsee, kuinka osa siemenistä putosi mikä mihinkin maaperään, joissa siemen ei voi kasvaa. Osa putosi hyvään maahan ja kasvoi. Me kristityt olemme maaperä ja Jumalan armahtakoon, että jokainen meistä olisi istuttanut uskon siemenensä hyvään maaperään. Usko Jumalaan on sidottu yksin Kristukseen ja syvään päivittäin jatkuvaan vakaumukseen Kristuksen teon valtavasta merkityksestä minulle. Kristus on portti, josta meidän on käytävä läpi ja tie, jota meidän on edettävä ja jossa meidän tulee pysyä.

Usko Jumalaan on Kristuksessa Jumalan käsiin luovutettu elämä kaikkine viikoineen, puutteineen ja synteineen. Se on tila jossa olemme Kristuksessa ja asenne, johon Kristuksen henki meidät johtaa. Uskon, että juuri tähän Jeesus meitä kehottaa.

Juhani Aitoma

Seuraava numero

Armo riittää -lehden seuraava numero ilmestyy, jHs, joulukuussa.

Evangeliumin Opintoyhdistys ry

Suomen Evangeliumikoulu

Osoite: PL 17, 05831 Hyvinkää

Puhelin: (019) 41 42 43 (ark. klo 10-15)

Sähköposti: evank@evank.org

Internet: www.evank.org
webmaster Petri Malk

Toiminnanjohtaja: Per-Olof Malk

Opetus- ja sielunhoitotyön yhteyshenkilöitä:

Opett. Maire Lyytinen, 040 827 7119,
maire.lyytinen@pp.inet.fi

Rov. Olavi Peltola, p. (09) 677 859,
rov.o.peltola@kolumbus.fi

Rov. Sakari Pöyhönen, p. 050-401
8224, sakari.poyhonen@kolumbus.fi

Tri Paavo Suihkonen, p. (014) 373 185

Past. Veikko Wright, p. 050-499 0542,
vevawri@tiscali.fi

Pankit / tuki työlle:

Handelsbanken 313130-1171701

Sampo 800015-70994146

Lammin Säästöpankki 426012-268782

Armo riittää

3. vuosikerta

Lehti on maksuton.

Ilmestyy noin 8 viikon välein.

Julkaisija:

Evangeliumin Opintoyhdistys ry

Tilaukset:

PL 17, 05831 Hyvinkää tai
(019) 41 42 43 tai sähköpostilla

Sähköposti: evank@evank.org

Vastaava: Per-Olof Malk

Taitto: Petri Malk

Aiemmin julkaistuja numeroita voi lukea osoitteessa www.evank.org

Painovuosi: 2006.

Pääkirjoitus

Vanhempien kristittyjen elämänkokemusta tarvitaan

Pari vuotta sitten ilmestyneessä R.T. Tylerin kirjassa ”Hengellinen arvostelu” tekijä tarkastelee sellaisia vieraite virtauksia, joita nykyisin avoimesti tai vaihkeaa ilmaantuu kristikunnan ”sisälle”. Kirjassa on yli 600 sivua, mikä osaltaan kertoo uusien virtausten suuressa määrästä ja monimuotoisuudesta.

New Age eli uutta henkisyyttä käsitellessään Tyler lainaa erästä liikkeen johtajaa, joka kertoo, että uuden henkisyyden ”suuri suunnitelma” on saada vaikutuspiiriinsä kaikki kristilliset kirkot ja juutalaiset synagogat ja tehdä niistä uuden maailmanuskon keskuksia. Uuden henkisyyden johtajat ovat vakuuttuneita siitä, että he onnistuvat muuttamaan kirkkojen sanoman ilman suurta vastarintaa. He uskovat, että niin papit kuin maallikot tulevat jopa toivottamaan heidän tuoreet ajatuksensa tervetulleiksi.

Menestyksensä perusteluna uuden henkisyyden johtajat näkevät sen, että kristityt ovat nykyisin valmiit luopumaan uskonsa perusteista.

Vaikka kaikkea ei tällaisessa tutkimuksessa tarvitse ottaa todesta, on selvää, että kristikunta on nyt suuressa muutosprosessissa. Siinä luovutaan koko ajan perinteisen ”klassisen” uskon Kristus-perusteista.

Kielteisten ja jopa vaarallisten muutosten keskellä vanhempien kristittyjen merkitys korostuu. Kirkot kuitenkin haaskaavat suunnattomat määrät hengellistä viisautta ja elämänkokemusta kun vanhemman ikäluokan on ”sukupolven vaihdoksissa” väistyttävä nuorempien tieltä. Siinä siirtyy suuri määrä arvokasta kokemusta, tietoa ja

osaamista pois Jumalan valtakunnan käytöstä.

Meillä on tarvetta luotettavista hengellisistä isistä ja äideistä valtuustoissa, neuvostoissa, vanhimmistoissa, hallituksissa ja johtokunnissa. On tarvetta siitä uskovi-ikäluokasta, jolle on kertynyt kokemusta, uskovi-ikäluokasta, ”joiden aistit tottumuksesta ovat harjaantuneet erottamaan hyvän pahasta”. Hepr. 5:14 KR 38.

Monella yli 60-vuotiaalla olisi paljon annettavaa juuri tällaisena aikana, jolloin uudet opit hiipivät Jumalan kansan keskuuteen ja seurakunnissa avataan varomattomasti ovia uusien virtausten ja eksytysten tuojille. Kokemattomat eivät huomaa muutoksia tai jos huomaavat, voivat pitää niitä harmittomina tai jopa myönteisinä.

Vanhemmat uskovat eivät elämänkokemuksellaan tietenkään kaikkeen pysty. Seurakuntien nuoremmalla osalla on paljon etuja puolellaan. Nuorempia tarvitaan vanhempien rinnalle asioihin, joissa esim. nykyajan taidot ja jaksaminen ovat tärkeitä.

Nuoremmat ja vanhemmat uskovat tulisi siksi näinä aikoina saada pysymään yhdessä ja toimimaan yhdessä. Ei Jumalan valtakunta ole vain hengellisten isien ja äitien valtakunta mutta ei se ole myöskään vain nuorten valtakunta. Jumalan valtakunta on perhe, jossa kullakin perheenjäsenellä on paikkansa. Yhdessä tulisi Kristuksen luona nyt pysyä ja yhdessä kristinuskon uhkat tulisi nyt kohdata.

Per-Olof Malk

Elämäni tärkeitä raamatunkohtia

Kaikki parhaaksemme

Pyhä Henki on antanut meille Paavalin kautta erään Raamatun lohdullisimmista lupauksista: ”Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut” (Room. 8:28, KR 38).

Uskovankin elämä voi olla vaikeaa. Ahdistukset näyttävät repivän hajalle. Tuntuu siltä kuin millään ei olisi enää mitään väliä ja koko elämä on täynnä mieletömyyttä.

Vaikeitten taistelujen keskellä sydämestä nousee ehkä vain Jesajan tallettama epäuskoinen huokaus: ”Ei ole Herra nähnyt elämäni taivalta, minun asiastani ei Jumala välitä” (Jes. 40:27).

Nyt tämä alussa lainaamani Raamatun lupaus vakuuttaa vuorenvarmasti, että Jumala toimii koko ajan tässä kärsimysten ja vääryyksien maailmassa ja hän toimii niin, että lopulta kaikki, aivan kaikki on uskovan elämässä parhaaksi.

Entä kun lupaus häviää vaatimuksen alle

Mutta eihän sellaista ole helppoa uskoa. Kaiken lisäksi luemme herkästi tämän Raamatun kohdan niin, että lauseen loppuosa peittää alkuosan alleen. Alkuosa julistaa Jumalan armoahtoa ja laupeutta. Kaikki parhaaksi! Mutta jälkimmäisen osan ymmärrämme vaatimuksena ja lakina: Minun on rakastettava ensin Jumalaa ja oltava Jumalan suunnitelman mukaisesti hänen kutsumansa. Vasta sitten kaikki koituu parhaakseni.

Ensin minun on siis täytettävä jokin ehto. Näin lukiessamme annamme lain voittaa evankeliumin. Toki se on järjen mukaista. Mutta saammeko todella luottaa ilman mitään rajoituksia siihen, että kaikki tyhmyytemme, lankeemuksemme, väärät valintamme ja tekomme koituvat parhaaksemme tämän Jumalan lupauksen tähden?

Kyllä! Vaikka olemmekin epävarmoja omasta rakkaudestamme ja kutsumisestamme, saamme luottaa tähän armolupaukseen ja luotaa siihen juuri Kristuksen tähden.

Uskoessamme Kristukseen elämäämme on tullut ihmeellinen ”muuntoasema”. Siinä toimii Jumalan voima, joka muuttaa synnin puhtaudeksi, tuskan iloksi, sairauden terveydeksi, köyhyyden rikkaudeksi, ihmisvihan rakkaudeksi, kuoleman elämäksi ja helvetin taivaaksi.

Emme ehkä vielä tänään näe näitä tuloksia täysin toteutuneena. Mutta vähän, aivan vähän aikaa vielä, ja ihmetellen tulemme huomaamaan, että Jumalan lupaus on täysin pitänyt paikkansa. Kuinka silloin häpeämmekään sitä, että niin usein olemme antaneet valtaa epäuskolle ja masennukselle.

Minäkin saan siis tänään luottaa siihen, että Jumala ottaa omiin käsiinsä kaikki minuun vaikuttavat asiat ja niiden kautta muovaa minua ja tekee työtä minun iankaikkiseksi parhaakseni.

”Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhota, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt” (Ps. 103:2, KR 38) ja mitä hyvää hän tulee vielä sinulle tekemään!

Olavi Peltola

Mutta ei, mitä minä tahdon, vaan mitä sinä!”

Erikoinen rukous. Eikö Jeesus halunnutkaan olla Pelastajamme?

Tämä Jeesuksen kokemus ja Hänen sanansa ovat meitä varten. Jumala antaa meille tärkeän perusopetuksen uskosta. Jeesus on tässä ihminen, heikko kuten mekin. Sisimmässään Hän kokee kauhua ja pelkoa, kuten jokainen meistä kokisi.

Jeesus rukoilee. Hän tunnustaa Isän kaikkivaltiuuden. Kaikki on sinulle mahdollista hän sanoo Jumalalle. Sitten Hän esittää oman (ihmisen) mielipiteensä: Ota pois tämä malja. Ja lopuksi Hän alistuu Jumalan kaikkivaltiaisiin käsiin: mutta tapahtukoon mitä sinä tahdot.

Usko Jumalaan ei ole vaatimus, vaan pikemmin oikeus ja lupa luovuttaa elämä kaikissa tilanteissa armollisen Jumalan käsiin! Siitä uskossa on kysymys ja juuri tästä Jeesus antaa esimerkin.

Tämä on meille niin vaikeaa. Vaikeus elämässä voi kestää päiviä, viikkoja kuuksia, vuosia, jopa koko eliniän. Rukoilemme eikä vaikea asia väisty. Muistammeko tällöin Jeesusta ja Hänen antamaansa esimerkkiä: Jumala, sinä voit kaiken, auta nyt ja selvitä tämä asia – mutta tapahtukoon sinun tahtosi. Uskallanko uskoa, että vaikeuteni eivät aina ehkä olekaan minun heikosta uskostani johtuvia, vaan koska Jumala näin näkee hyväksi? Entä jos Hänen mielestään tarvitsen ahdistuksia ja epäonnistumisia?

Usko ja tunteet

Monet ovat hyvin herkkiä kun puhutaan tunteiden merkityksestä. Ei tunteissa mitään vikaa ole, kaikki me niitä koemme. Eräät liittävät uskonkin tunteisiin. Kun on oikein vahva tunnelataus, silloin usko on ikään kuin oikeampaa ja todellisempaa.

Mutta uskoa Jumalaan ei mitata tunteissa eikä tuntemuksissa. Jumala ei muutu eikä Kristuksen teko saa mitään lisää eikä mitään siitä oteta pois tunteidemme takia.

Jumala ei ole tunteiden huippuhetkinä sen lähempänä kuin ahdistuksen tai epäilyn päivinä. Jumala on aina sama ja aina läsnä Kristuksessa tuntuu minusta sitten miltä tahansa. Usko ei pohjimmiltaan ole tunteita eikä tunteissa. Oikein ymmärrettynä tämä on valtavan vapauttava asia.

Samoin monet pitävät ahdistavana kun meitä muistutetaan omasta synnin luonnosta, koska olemme jo ”uusina luomuksia”. Oikein ymmärrettynä tämäkin asia on vapauttava, sillä se poistaa oman minän lakihenkiä kuvitelmia ja yrityksiä, ohjaten meitä lisääntyvässä määrin yksin Kristuksen armon alle. Ei tarvitse olla muuta kuin armahdettu syntinen.

Jeesus liittää opetuksensa loppuun vielä muistutuksen anteeksiantamisesta, joka on hyvän omantunnon säilyttämisen edellytys. 11:25: ”Ja kun te seisotte ja rukoilette, niin antakaa anteeksi, jos kenellä teistä on jotakin toistansa vastaan, että myös teidän Isänne, joka on taivaissa, antaisi teille anteeksi teidän rikkomuksenne.”

Mitä ”uskon pitäminen” on?

Mitä Jeesuksen tarkoittama usko Jumalaan siis sisältää?

Ensiksi se sisältää kristityn asenteen alistua Jumalan tahdon alle, tyytyä siihen mitä Hän antaa, vaikka se ei aina olisikaan sitä, mitä olemme pyytäneet ja odottaneet. Jumala haluaa meidän rukoilevan ja anovan, mutta ymmärryksemme olkoon, että Hän lopulta päättää meidän iankaikkiseksi parhaaksemme.

Toinen asia on hyvän omantunnon säilyttäminen eli anteeksiantaminen muille ja lyhyet tilivälit Jumalan kanssa. Se sisältää käsityksen omasta kadotetusta tilasta ilman Kristusta. Se ei selittele omia syntejä, lankeemuksia ja virheitä omaksi parhaaksi, vaan vie ne pian Jumalan eteen ja vastaanottaa Hänen armonsa Kristuksessa. Jeesus antoi opetuksen publikaanista, joka pyytää: ”Jumala ole minulle syntiselle armollinen”, Luuk.18:13. Tämä ei ole uskovan

”Pitäkää usko Jumalaan”

Otteita Juhani Aitomaan luennosta Kristus-juhlassa Vesalassa elokuussa 2006.

”Jeesus vastasi ja sanoi heille: ’Pitäkää usko Jumalaan’.” Mark.11:22

Millaista uskoa Jeesus tässä voisi tarkoittaa tai mitä usko on Raamatun mukaan?

Tämän kehotuksen yhteydessä Jeesus mainitsee myös: ”Totisesti minä sanon teille: jos joku sanoisi tälle vuorelle: ’Kohoa ja heittäydy mereen’, eikä epäilisi sydämessään, vaan uskoisi sen tapahtuvan, minkä hän sanoo, niin se hänelle tapahtuisi.” 11:23

Ja hän jatkaa:” Sentähden minä sanon teille: kaikki, mitä te rukoilette ja aotte, uskokaa saaneenne, niin se on teille tuleva.” 11:24.

Väärää opetusta rukouksesta

Aika laajalle levinnyt käsitys Jeesuksen tarkoittamasta uskosta on, että jos oikein ponnistan, niin minulla on mahdollisuus kirjaimellisestikin vaikka vuoria siirtävään uskoon. Jos paastoaan riittävästi tai rukouksen oikein antaumuksella, tai jos annan viimeiset varani ns. Herran työlle – olkoon tuo herra isolla tai pienellä H:lla kirjoitettu – tai muulla tavoin osoitan uskoni, niin sitten tapahtuu.

Muistamme opetuksen, että jos kristittynä et ole rikas tai terve, olet laiminlyönyt raamatullisen uskon merkityksen ja saat syyttää vain itseäsi, kun et rikastu etkä parane. Uskosi ei riitä. Kuten edesmennyt karismaattisen liikkeen guru Kenneth Hagin opetti – ja muutkin ”uskon sanan” opettajat antavat ymmärtää: Sinun tulee uskoa omaan uskoosi.

Rukousvastaus on Jumalan lahja

Mutta Jeesus ei lainkaan puhu tällaisesta mielettömyydestä. Hän puhuu uskosta Jumalaan – ei uskosta ihmisen omaan uskoon. Jeesus tuntee ihmisen läpikotaisin eikä Hän, puhuessaan vuoren siirtämisestä, tarkoita tai edellytä, että sellainen kirjaimellisesti ylipäättään olisi ihmiselle mahdollistakaan.

Kun Jumala tekee ihmeen, kyse ei ole siitä, että se tapahtuisi koska jotkut tai joku ihminen on osannut juuri oikealla metodilla lähestyä Jumalaa. Ihmeen alkuperä ei koskaan ole siinä, mitä ihminen tahtoo, tekee tai jättää tekemättä, vaan kyse on aina ja yksin Jumalan armosta. Näin tähdentää Paavali puhuessaan Jumalan lapseudesta ja uskosta Room. 9:16: ”Niin se ei siis ole sen vallassa joka tahtoo, eikä sen joka juoksee, vaan Jumalan, joka on armollinen.”

Jeesuksen sanojen merkitys on, että Hän painottaa uskon merkitystä vaikeissa asioissa. Hän käytti opetuksessaan siihenkin aikaan tunnettua fraasia, jossa vuoren siirtämisellä kuvataan vaikeaa asiaa. Ts. Hän rohkaisee: Kun pidät uskon Jumalaan, selviät vaikeistakin asioista ja vaikeissa tilanteissa.

Usko ei ole vaatimus

Jeesuksen kehotus ”pitäkää usko Jumalaan” voidaan myös käsittää vaatimuksena, joka tuottaa kahdenlaisia kristittyjä: uskossa onnistujia ja epäonnistujia.

Tässä yhteydessä haluan ottaa esille Mark. 14:36, jossa Jeesus rukoilee Getsemanessa: ”Abba, Isä, kaikki on mahdollista sinulle; ota pois minulta tämä malja.

Minä olen Herra, sinun Jumalasi, älä pidä muita jumalia”

Ensimmäinen käsky lienee kristityille kovin tuttu. Olemme tottuneet sanoihin, jotka käskyyn on kirjoitettu. Mutta juuri tutuudessa piilee kiusaus ohittaa käsky nopeasti, ajattelemattomasti.

Oikea ja väärä usko

Ensimmäinen käsky tunkeutuu sydämeen, syvälle sisimpäämme. Käsky ei ohjaa meitä oikealle tielle, vaan paljastaa todellisen luontomme. Ensimmäinen käsky kertoo, että me emme ole pitäneet Herraa Jumalanamme. Käsky kertoo, että me olemme pitäneet muita jumalia, epäjumalia.

Jumalaksi kutsutaan sitä, jolta meidän on odotettava hyvää, johon meidän on luotettava kaiken hyvän antajana – luomisen, lunastuksen ja pyhityksen hyvien lahjojen antajana. Epäjumalaksi vastaavasti kutsutaan muuta asiaa, jonka varaan me Jumalan sijasta elämämme rakennamme.

Käsky koskettaa elämää ulkonaisesti ja sisäisesti. Käsky puhuu meille kovin tutuista asioista – niistä, joihin me arjessa luotamme ja joihin me toivomme panemme: vauraus, omaisuus, toimeentulo, ammattitaito, ystävät, hyvät veljet -verkosto, menestys, terveys, osaaminen...

Salaiset epäjumalat paljastuvat

Toisaalta käsky porautuu ulkonaisista asioista syvälle sydämeen. Käsky kertoo sydämen tilasta, tahdosta, väärityksestä rakkaudesta, syvimmistä motiiveista. Käsky puhuu meille sellaisista epäjumalista kuin itsekkyyks, itserakkaus, rakkausettoisuus, katkeruus, paha tahto...

Maalliset ja inhimilliset lahjat ovat sinänsä hyviä asioita ja niistä me saamme nauttia. Mutta kun näistä hyvistä välineistä tulee itse tarkoituksia, päämääriä, jotakin ”elämää suurempaa”, lahjojen asema väristyy. Silloin lahjat asettuvat kaikkea sitä vastaan, mikä elämän tarkoitus on. Osoitamme olevamme lain rikkojia, koska me käännyimme Jumalasta ja lähimmäisistä itseemme. Alamme etsiä omaamme.

Käskyyn kätkeyty lupaus

Ensimmäinen käsky tuomitsee meidät. Se paljastaa, missä meidän luottamuksemme viime kädessä lepää. Mutta samalla, kun käsky ilmoittaa ongelmamme, käskyyn on kätkeyty lupaus eli evankeliumi: Minä olen sinun Jumalasi.

Tämä on armollinen sana ihmiselle, joka elää synnissä, lankeaa ja rikkoo Jumalaa ja lähimmäisiään vastaan. Juuri tällaiselle, ensimmäisen käskyn ja kaikkien muidenkin käskyjen rikkojalle Jumala julistaa yli ymmärryksen käyvää armoa ja anteeksiantamusta.

Kun Jumala tuomitsee meidät epäjumalien palvojat, hän samalla antaa meille armonsa ja rauhansa. Hän tulee luoksemme ollakseen elämässämme kaiken hyvän lahjoittaja, rakastava Isä, armahtava Pelastaja ja uskollinen Pyhittäjä.

Kaiken murheen, hädän, häpeän ja syyllisyyden keskellä kaikuu rakastavan Jumalan ääni. Jumala tulee meidän luoksemme. Hän haluaa olla meidän Jumalamme, joka tulee luoksemme jäädäkseen.

Markus Malk

Mitä on henkien arvosteleminen?

1. Henkien arvosteleminen ei ole vain jonkinlaista pahan- tai hyvänolontunnetta, joka on varsin riippuvaista siitä, miten puhuja on saanut minut mukaansa ja kuinka minun ajatusteni mukaisesti hän puhuu.

2. Henkien arvostelemisessa on kysymys lahjasta, oivaltamisesta, jossa pystytään arvioimaan sanomaa Raamatun kokonaisilmoituksen valossa. Siksi juurtuminen Raamatun ydinsanomaa on mitä tärkeintä. Tämän lahjan avulla uskova erottaa pääasian sivuasiasta ja osaa olla pääasiassa äärimmäisen tarkka ja joustaa sivuasioissa. Pääasia on aina Jeesus Kristus, todellinen Jumala ja todellinen ihminen, joka meidän syntiemme tähden kuoli ja nousi kuolleista ja on pian palaava takaisin.

3. On opittava erottamaan hiljainen Jumalan Hengen läsnäolo monenlaisista voimakkaista ja vaikuttavista hengistä ja valloista (vrt. 1. Kun. 19:12).

4. Henkien arvostelemisessa nähdään vielä piilevänä oleva tapahtumien oikea luonne ja kulun suunta. Nähdään asioita ”läpi”, nähdään perusteisiin. Siinä ”paljastetaan” ja ”sydämen salaisuuden tulevat ilmi” (1. Kor. 14:24).

5. Raamattu varoittaa myös selvästi, ettei edes tapahtunut ihme tai tunnusteko ole takeena profeetan oikeellisuudesta (Ilm. 13:13). On kysyttävä, houkutteleeko hän sanomallaan tai saavutuksillaan pois todellisen Jumalan yhteydestä (5. Moos. 13:1-3).

6. Erittäin tärkeä testi on profeetan ja profetioiden suhde sanomaan syntiemme tähden ristiinnaulitusta Jeesuksesta. Onko ristiinnaulittu Jeesus ja uskon syntyminen Vapahtajaan kaikkein tärkeintä? (1. Kor. 2:2). Elääkö profeetta ja profetia syntien anteeksiantamuksesta? Ei riitä asian mainitseminen ikään kuin profetian liturgiseen

kieleen kuuluvana, vaan henkiikö profetiasta vastaan syvä rakkaus ja yhteenkuuluvuus ristiinnaulittuun Jeesuksen Kristukseen niin, että siinä profetiassa kaikki muu on sivuasia?

7. Ristiin liittyy myös toinen tärkeä testi. Miten profetioissa asennoidutaan kärsimykseen? Nähdäänkö, että Jumalan kansan tie on monen ahdistuksen kautta menemistä? Vai luvataanko siinä yksityiselle tai uskovien yhteisölle menestystä, saavutuksia, tuloksia, voimaa, kirkkautta?

”Onko heillä ollut tuskaa kuoleman ja helvetin edessä? Jos kuulet, että kaikki menee iloisesti, hauskasti, Jumalalle antautuen ja hurskaasti, sinä et saa luottaa heihin, sittenkään, vaikka väittäisivät tulleen temmatuiksi kolmanteen taivaaseen. Sillä heiltä puuttuu Ihmisen Pojan merkki, joka on kärsimys. Tämä on risti – ainoa, oikea tuntomerkki ja varma henkien koetinkivi” (Luther).

8. Eräs vaikeus on siinä, että usein alkuvaiheessa profetiat saattavat olla arvostelun kestäviä. Vääränkin profeetan sanoma saattaa pitää paikkansa ja ainakin aluksi ja pienissä asioissa. Mutta saavutettuaan luotettavan maineen ja uskovien lakattua koettelemasta profetioita, ne huomaamatta liukuvat ensin kohti sielullisuutta ja sitten tulevat jo valheet. ”Te aloitte Hengessä, lihassako nyt lopetatte?” (Gal. 3:3).

9. Menestys ja hyvä maine ihmisten keskuudessa ei ole koskaan luotettava testi. Ilmestyskirjan pedosta sanotaan, että se voitti pyhät ja sen valtaan annettiin kaikki (Ilm. 13:7, Dan. 7:21). ”Onnistumisen rukoileminen on yleensä se epäjumalanpalvelun muoto, mitä pahalainen huolellisimmin harjoittaa. Tässä on myös usein vakavimpienkin miesten heikko kohta... Suuri menestys vaikuttaa melkein pa-

kottavan tenhoavasti ja ihmiset, vieläpä kristitytkin tämän menestyksen todetessaan lakkaavat kyselemästä, kenen nimissä, minkä tunnusmerkin alla ja mihin hintaan se on saavutettu.

Koska menestys siis on voimakkain huumauskeino, tekee pahalainen, tekevät väärät profeetat (Matt. 24:24) ja tekee myös merestä nouseva peto suuria ihmeitä (Ilm. 13:13), niin että sen kuolinhaavakin ihmeellisellä tavalla voi parantua. Minä sanon: Voi olla hyvinkin mahdollista, että meillä aluksi on suuria menestyksen kokemuksia, kun olemme langenneet kiusaukseen toimia ilman Jumalaa (Helmut Thielicke, Isä meidän, ss. 160-161.)

10. Saadun profetian toteutuminen on myös eräs testi. ”Profeetta, joka julkeaa puhua minun nimessäni jotakin, jota minä en ole käsenyt hänen puhua... kuolokoon” (5. Moos. 18:20). Mistä tiedämme, kuka puhuu oikein? ”Kun se, mitä hän on puhunut ei tapahdu eikä käy toteen... julkeuttaan se profeetta on niin puhunut” (5. Moos. 18:22). Herran sanan profeetan suussa tulee pitää paikkansa, sen on oltava tosi (1. Kun. 17:24).

11. Erityisen selvästi Jeesus varoittaa asettamasta ajankohtia (Apt. 1:7, Matt. 24:36). Jeesus ei tiennyt, mutta ihmisprofeetat ovat olleet tietävinään. Raamatun selvästä sanasta huolimatta on läpi kirkon historian syntynyt liikkeitä, jotka ovat määritelleet ajankohdat täsmällisesti.

12. Eräs aikamme harha on siinä, että profetoimisen tai yleensä ekstaattisen kokemuksen omaava ihminen ilman muuta tulkitsee saamansa sanoman aidoksi ja välittömäksi Jumalan puheeksi. Hän luulee kuulleen ikään kuin Jumalan kuiskauksen tai huodon ja nyt hän yrittää välittää sen kykyjensä mukaan sanatarkasti eteenpäin. Siksi nykyajan profetioissa esiintyy kovin usein MINÄ-muoto.

Tämän muodon käyttö on aina ja joka kerta erittäin hämäävää. Tällä ilmaisullaan

profetoija vaatii tieteen tai tietämättään omalle profetialleen ilmoitusprofetian auktoriteettia ja estää arempia uskova arvostelusta. Tarvitaan aikamoista rohkeutta arvostella sanomaa, joka vakuuttaa: MINÄ, JEEBUS ITSE, NYT VARMASTI PUHUN TÄSSÄ SINULLE.

Koska aidon, UT:n mukaisen profetian tuntomerkki on, että profettojen henget ovat profetoille alamaiset (1. Kor. 14:32), ei yhdenkään profeetan ole pakko käyttää tätä harhauttavaa minä-muotoa, joka samaistaa hänen puheensa Jumalan puheeksi.

13. Hurmahenkisyydestä on tullut järkeen uskomisen ohella yksi lopun ajan todellisista eksytyksistä. Se on viettelevä. Sen voima on siinä, että se korottaa uskovan joksikin. Hänestä tulee hurmahengen vaikutuksesta ”niin kuin Jumala”. Jumala puhuu nyt suoraan hänessä. Jumalan voima vaikuttaa hänessä ja hänen käsissään. Pian hänen itsevarmuudellaan ei ole rajaa. Uskovien joukon on uskottava sokeasti ja jopa pelon vallassa ja joka arvostelee, pilkkaa Pyhää Henkeä ja sitä syntiä ei saa anteeksi.

14. Eräs äiti hukutti lapsensa ja selitti: ”Jumala käski.” Jokainen ääni on koeteltava Raamatun sanalla ja toisten uskovien mielipiteillä. Emme saa salailta asioita, vaan pyrkiä vaeltamaan valossa. Todellinen Pyhän Hengen ääni ei koskaan kehota ihmistä tekemään mitään järjetöntä ja itseämme tai lähimmäisiä vahingoittavaa.

Miten oikein kirjoittikaan herätysten keskellä elänyt John Wesley: ”Älkää olko liian valmiita panemaan kaikkea Jumalan tiliin. Älkää usko helposti uniin, ääniin, vaikutelmiin tai näkyihin ja kuvitelko, että ne ovat Jumalasta. Ne voivat olla hänestä, mutta ne voivat myös nousta omasta sisimmästämme tai ne voivat olla jopa saatana”.